שיחת־חולין
בין שתי שמנות
בבית־קפה

נו, היית?
בטח שהייתי. לא רואים עלי?
קצת. כמה זמן היית?
שבוע. אבל בחודש הבא אני נוסעת לעוד שבוע.
וכמה הורדת?
שלושה וחצי.
שלושה וחצי? זה כלום. אני הורדתי שבע בשבוע הראשון.
תראי, אני לא כל־כך שמנה.
זו לא שאלה של שומן. גם אני לא כל־כך שמנה.
אמרו לי שבשבוע השני אוריד יותר.
מה פתאום? מי אמר לך את זה? להיפך. בשבוע הראשון תמיד מורידים הכי הרבה.
לא נכון. אצלם זה אחרת.
טוב, תאמיני להם אם את רוצה. מה בכלל הם נותנים?
בבוקר חצי אשכולית ו־2 כוסות מים. ב־10 גזר אחד ו־2 כוסות מים.
מה? רק גזר אחד? אצלנו קיבלו ב־10 קרקר עם גבינה.
קרקר עם גבינה זה לארוחת־ערב.
ממש השתגעו אצלכם. אצלנו בערב היה סלט כרוב, חצי תפוח וקולרבי חופשי.
קולרבי? זה הרי עושה גזים.
זה מה שאת חושבת. זה ממלא את הבטן ואין הרגשת־רעב.
מה פתאום אין הרגשת־רעב. כל הזמן יש הרגשת־רעב. אצלנו בכל ערב יש בילויים והרצאות אז לא חושבים על הרעב.
בילויים בלילה? זה ממש טימטום. הכי טוב זה לישון ולא לחשוב על אוכל.
להיפך. לא טוב לישון יותר מדי. לא מרזים מזה.
מה זאת אומרת לא מרזים? הרי רזיתי שלושה וחצי קילו.
ואני שבע.

זה בגלל שאת יותר שמנה ממני.
באמת? היית מתה: כמה את שוקלת?
תגידי קודם את.
אני שאלתי קודם.
מה זה משנה מי שאלה קודם. טוב, עזבי את זה. שמעתי על מקום חדש ליד אשדוד. משהו עם שיטה חדשה לגמרי.
כן, כמה מורידים לשבוע?
תלוי כמה את רוצה להוריד.
מקסימום עוד 20 קילו. אני לא רוצה אפילו גרם יותר מזה. אני אראה שלד מהלך.

* * *

אני לא מוכנה להישבע על כל מילה, כי פה ושם לא שמעתי בדיוק, אבל זו בהחלט היתה רוח־הדברים. כל־כך צחקתי שאני מאד מקווה שצחוק זה לא משמין.

סע באוטובוס ותגיע משועשע

התחנה המרכזית של תל־אביב היא כמו ציור ענק של ברוייגל. בכל פעם שאתה שם אתה מגלה עוד משהו מפתיע, עוד משהו שלא ראית קודם, עוד משהו מדהים.

באחד מימי השבוע שעבר שמעתי בקול התשדיר האומר: „סע באוטובוס ותגיע בנוחות." ושמתי פעמי אל התחנה המרכזית. ומה הדבר הראשון שבן־אדם רואה כשהוא מגיע למקום שבו יש המון אוטובוסים שמגיעים ונוסעים לכל הארץ? ירקות ופירות כמובן. המוני דוכנים של פירות וירקות נפלאים בצבעים שברוייגל אפילו לא חשב עליהם.

ממש בין דוכן של ארטישוקים לדוכן של צנוניות עמד לו שרפרף קטן ועליו דף. על הדף היה כתוב באותיות גדולות „אני מזדהה עם רבין." איש אחד עמד ליד השרפרף וניסה לצוד לקוחות.

וככה הוא אמר:

„סליחה, אתה מוכן לחתום כאן? זה רק הזדהות עם רבין. שום דבר פוליטי." בחיי! אני יודעת שזה נשמע לא הגיוני, אבל אפשר לבדוק אותי — זה קרה ב־18 לפברואר בשעה 3 וחצי אחרי־הצהריים.

אחר־כך הלכתי לרציפים כדי להיכנס לאוטובוס. רציתי לברר היכן קונים כרטיסים לאוטובוס, אבל כל מה שראיתי זה שלטים (ספרתי 10, אבל היו יותר) שאמרו „כאן לא מודיעין". איפה כן מודיעין — הם לא אמרו.

ברציף של האוטובוס לירושלים היו 3 קופות שבהן, כנראה, אפשר לקנות כרטיסים, אבל שלושתן היו סגורות לגמרי. אז ויתרתי על הקניה מראש והלכתי ישר לאוטובוס. הנהג שאל „איפה הכרטיס?" ולמה אני לא קונה בקופה. „הקופה סגורה," השבתי לו. „מה פתאום!" אמר לי, „הקופה של באר־שבע והדרום פתוחה, מרוע את לא קונה שם כרטיס לירושלים?"

איך יכולתי להיות טיפשה כזאת ולא לדעת בעצמי שכרטיס לירושלים קונים בקופה של באר־שבע והדרום? עד לכתיבת שורות אלו אני מתביישת.

והרי החדשות

שתי ביצים ללא כולסטרול הוטלו לתוך חנויותינו. ביצה אחת שומרת על טריות הביסקויטים והקרקרים למיניהם בתוך הקופסה. מיועד למישפחות שבהן הילדים לא מחסלים את כל הביסקויטים עוד באותו יום שבו הגיעו הביתה.

והביצה השניה מיועדת לספוג ריחות מתוך המקרר. שמים אותה בכלי המיועד לביצים בתוך המקרר וריח השום מהסלט לא מתערבב בריח העוגה. אגב, מדוע שלא לכסות את קערת־הסלט ומגש־העוגה? אבל מה אני בכלל מתערבת לכם בחיים?

מחיר ביצה לספיגת־לחות 5.30 ש"ח וביצה לספיגת־ריחות 3.40 ש"ח. את זאת של הביסקויטים ניסיתי. עובד!

* * *

הכל בא בזוגות הפעם. זוג תכשירי־ניקוי המתאימים רק למאה ה־20. שניהם מתוצרת

חברת נקה. בסט הוא תכשיר מיוחד לניקוי תנורי־מיקרוגל. ממיס את השומנים והליכלוך שהצטברו בתנור. אין צורך לשטוף במים. תכשיר־ניקוי למיקרוגל — 4.95 ש"ח לבקבוק.

התכשיר השני מנקה רווקא מקררים. שמים מעט מהחומר על מטלית ומנקים. לא צריך להשתמש במים. חסר ריח ולא רעיל. מחירו 4.95 ש"ח. ברשתות־השיווק ובסתם חנויות.

* * *

לעשירים בלבר — ושוב של חברת נקה — אמבטיה של זהב — צינצנת עם נוזל שאליה מכניסים זהב ופלטינה למשך 3 עד 5 דקות ואז הם נוצצים שוב. על האריזה כתוב שלא לטבול אבני־חן ופנינים, להרחיק מדברים עשויים מפלדת אל־חלד, לא להביא במגע עם עיניים, עור ופצעים ולהרחיק מילדים. גם בגלל סיבות אלה וגם בגלל שאין לי זהב, לא השתמשתי בדכו — שאגב עולה 10 ש"ח לבקבוק המספיק להמון אמבטיות של הרבה תכשיטים.

פורים ספיישל

אני לא יודעת אם שמתם לב שכל שנה, לפני פורים, הייתי פותרת את עצמי מהחובה להעביר מתכון לאוזני־המן בעזרת איזו בדיחה מטופשת. האמת היא שאין לי מושג איך מכינים אוזני־המן ולכן הייתי ממציאה טיפשויות גדולות וחושבת שזה ישמח אתכם.

אבל עכשיו באמת מספיק עם זה. יש מדור ויש התחייבויות ויש קוראים. אז אם צריך מתכון לאוזני־המן, בבקשה למצוא אחד כזה.

שלחתי את חברתי ליאורה לטעום את כל אוזני־ההמן בסביבה ולהביא לי את המתכון הטוב ביותר. ליאורה הלכה וקנתה וטעמה ושוב קנתה ושוב טעמה והאוזן הכי טעימה, לפי דעתה, שייכת לקונדיטורית אב"ב ב... ראשון־לציון. היא ביקשה את המתכון ונתנו לה, לטובתכם.

אז אם יש לכם סבלנות, בבקשה:

מערבבים 20 גרם שמרים ברבע כוס־מים פושרים וכף אחת של סוכר ומניחים בצד לרבע שעה.

בקערה אחרת מערבבים 2.5 כוסות קמח, 1 ביצה, רבע חבילה מרגרינה, קורט מלח, חצי כוס־מים פושרים ומוסיפים את תערובת השמרים. מניחים במקום חם לשעה בערך.

מרדדים את הבצק לעובי של 3־4 מ"מ ובעזרת כוס יוצרים עיגולים. במרכז כל עיגול שמים כפית מתערובת האגוזים או הפרג או כל דבר אחר. מקפלים צד אחד של העיגול ואחר־כך את שני הצדדים האחרים. מניחים את אוזני־ההמן בצד לעוד חצי שעה ואחר־כך מכניסים אותם לתוך תנור מחומם מראש ל־230 מעלות ואופים עד שיזהיבו. לא. לא ביררתי כמה קלוריות יש בכל אוזן־המן.

ועוד דבר חשוב בעניין פורים. במסורת הע־ממית מאמינים שבבוא המשיח יבוטלו כל המועדים המוזכרים בתורה וכל התעניות דרבנן ורק פורים לא יבוטל. לדברי יודעי נוטריקון, שקול פורים כנגד כל המועדים המוזכרים בתורה:

פ – פסח
ו – וסוכות
ר – ראש השנה
י – יום הכיפורים
ם – מתן תורה.

ידעתם את זה?

הבת הקטנה של הקונדיטור עם אוזן־המן
הפורים לא יבוטל כשיבוא המשיח

פנת בן־יהודה

הפעם אנחנו כועסים. זאת אומרת האקדמיה ואני. זה שכל שמוק שרוצה לעשות רושם משתמש במילים לועזיות זה מילא — לא האקדמיה ולא אני ממונים על שמוקים. אבל האחד והיחיד **שחייב** לדבר עברית, לכתוב עברית, ולעשות הכל כדי שכולם ידברו עברית הוא — מי אם לא מישרד החינוך והתרבות.

כבר 15 שנה הם מדברים על אינטגרציה, עושים אינטגרציה, מסיעים ילדים מקצה אחד של העיר לקצה השני למען האינטגרציה ואף פעם הם לא טרחו להגיד לנו שיש מילה עברית לאינטגרציה הזאת.

המילה היא **בילול** ובית־ספר אינטגראטיבי נקרא בעברית **בית־ספר בילולי** או **בית־ספר מבולל**.

תחשבו על זה בהזדמנות.